

(egy Radnóti témára)

alszik a nád és alszik a nádban a hajnali álom,
alszik a zizegés és alszik a pára a faágon;
érik a sötét a füzesben, a vízen köd gomolyog,
alszik a parton az erdő, és benne a hangyabolyok,
odvában a mókus, és lúd csapat kinn a vízen,
ahogy fiatal lány alszik, alszik a május szelíden,
alszik a fűben az Isten, zaklatott álma nehéz,
arról álmodik éppen: nincs többé gondviselés.